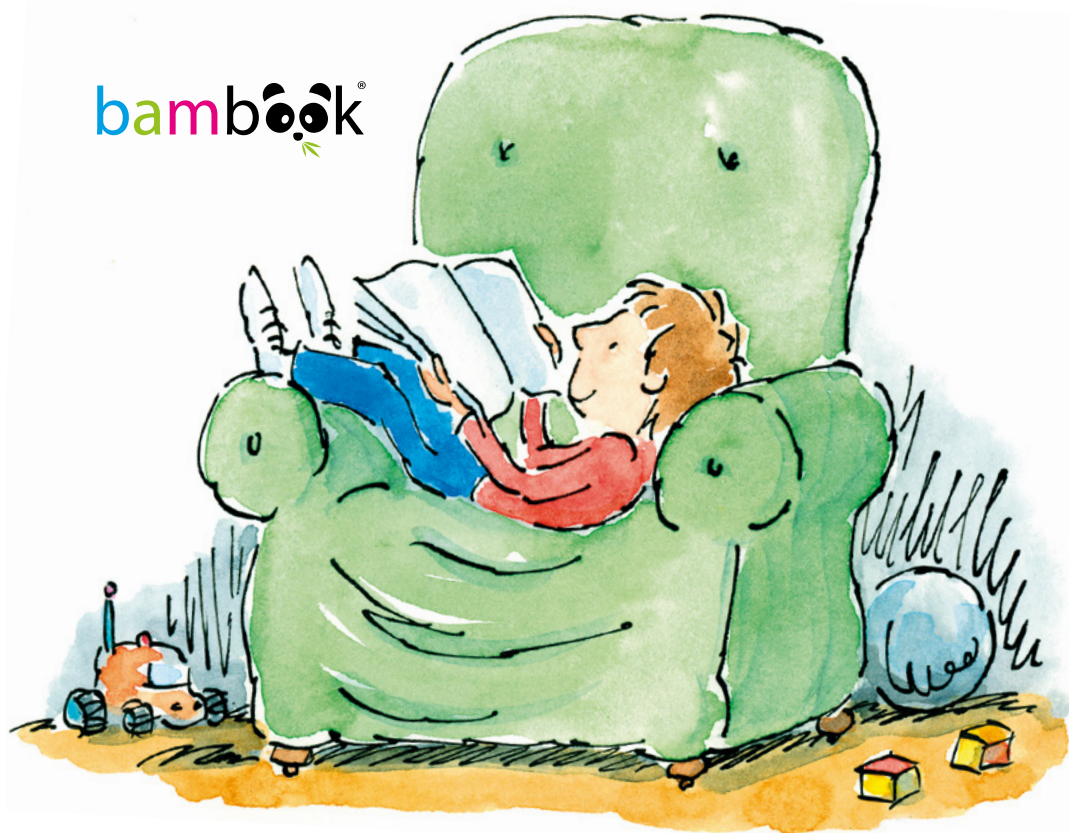

Zuzana Pospíšilová

KNIHOVNIČKÉ POHÁDKY

bambóok®

Ilustroval Michal Sušina

Zuzana Pospíšilová

KNIHOVNICKÉ POHÁDKY

bambóok®

Ilustroval Michal Sušina

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Zuzana Pospíšilová

KNIHOVNICKÉ POHÁDKY

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 6290. publikaci

Ilustrace Michal Sušina
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 104
Vydání 1., 2016

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

© Grada Publishing, a. s., 2016
Cover Illustration © Michal Sušina

ISBN 978-80-271-9322-6 (ePub)
ISBN 978-80-271-9321-9 (pdf)
ISBN 978-80-271-0050-7 (print)

OBSAH

Jak vznikla první kniha	7
Vykrmená kniha	11
Lucka mezi čerty	17
Knihy na útěku	22
Podivná loupež	27
Překvapení	32
Nekonečný příběh	37
Kuchařská kniha	42
Knižníci	47
Představení	52
Utopená knížka	56
Zachráněné stromy	61
Vysvobozená knihovnice	65
Kniha – přítel člověka	70
Potrestaný zloděj	74
Knížka pro vodníka	80
Knižní šifrování	85
Oslí uši	90
Patrikova dobrodružství	95
Knihomol není mol	100

JAK VZNIKLA PRVNÍ KNIHA

Kdysi dávno si lidé mezi sebou předávali informace jen ústně. Co potřebovali, to si zkrátka a jednoduše řekli. Lidí ale na světě přibývalo, a když už jich bylo tolik, že by si nedokázali zapamatovat všechno, co jim kdo řekl, přišla jedna chytrá hlava s nápadem.

„Co kdybychom si některé důležité věci zapisovali?“ navrhl jednou Adam, který byl přemýšlivý a vymyslel už spoustu všelijakých vynálezů a zlepšováků.

Ostatní lidé při jeho slovech zpozorněli. Adama znali, a tak věděli, že by to mohlo být zajímavé. Adam se tedy pustil do práce. Nejprve bylo potřeba pro jednotlivé hlásky vymyslet znaky. Ty ovšem nesměly být moc složité, aby je mohl používat každý. Celý měsíc, od úplňku k úplňku, seděl Adam ve své chýši. Mumlal si hlásky a do hliněné podlahy vyrýval znaky a symboly.

Když měl hotovo a každá hláska měla svůj obrázek, bylo potřeba s tím ostatní seznámit. Lidé se museli naučit číst a psát, a tak se v jeho chýši střídali mladíci, slečny, staříci, statní muži i děti. Všichni se pod jeho vedením učili číst jednotlivá písmenka. Se zapisováním už to bylo horší. Vzkazy vyryté klacíkem do země brzy někdo zašlapal nebo je smyl déšť či rozfoukal vítr.

Adam se tedy zavřel ve své chýši a další měsíc přemýšlel, na co by lidé mohli psát, aby jim vzkazy vydržely déle. Nejprve ho napadlo psát na listy stromů, ale ty po utrnutí ze stromu do měsíce seschly a různě se pokroutily. Po stovkách všelijakých pokusů nakonec Adam vymyslel papír. Nadrobno rozemleté kousky světlého dřeva namočil do vody, pak je na sítu vylišoval a vysušil na sluníčku. K psaní na něj použil černý uhlík, který ořezal tak, aby měl ostrou špičku.

Adamův papír všichni přijali s nadšením a začali ho vyrábět ve velkém. Každý chtěl mít svůj vlastní. Ženy na papír zapisovaly recepty, muži příhody z lovu a děti kreslily obrázky.

Všiml si toho i vítr, který se zrovna proháněl krajinou. Byl zvědavý, co to všichni ti lidé mají. Sletěl blíž k zemi, aby si všechno podrobně prohlédl. Lidé své papíry najednou nedokázali uhlídat. Papírové listy

se vznesly do vzduchu a vítr si s nimi pohrával. Lidé zmateně pobíhali okolo a snažili se svůj papír chytit, ale moc se jim to nedařilo. Některé zůstaly viset ve větvích vysokých stromů, další spadly do řeky, kde je odnesl proud a pomalu se rozmočily. Když si vítr dosyta vyhrál, letěl zase někam dál.

Lidé nejprve truchlili, ale pak se pustili do výroby dalších papírů. Adam zatím přemýšlel, jak to udělat, aby se příště nic podobného neopakovalo. Zavřel se ve své chýši a opět usilovně přemýšlel. Měsíc teprve dorůstal, a on už měl nápad.

„Aby nám vítr stránky nerozfoukal, tak je k sobě svážeme,“ navrhl na jednom shromáždění. Lidé si to museli nechat projít hlavou. Přece jen chtěli mít svůj papír u sebe. Pak si ale vzpomněli, jak to minule dopadlo, a raději souhlasili. Svázali k sobě recepty všech žen, takže z toho vznikl zajímavý soubor kuchařských

návodů. Muži sepsali a svázali příhody z lovu a děti své obrázky. Všechny takto svázané papíry opatrovali jako oko v hlavě. Navzájem si je půjčovali a pročetli zápisky své i ostatních. Museli uznat, že Adam měl výborný nápad.

Ovšem jen do chvíle, než se nezbedný vítr opět vrátil. Hra s papíry, kterou si zahrál minule, se mu moc líbila, a tak si ji chtěl zopakovat. Našel si místo, kde byly papíry uschované, a ze všech sil do nich foukl. Nešlo to tak dobře jako minule. Hned poprvé se mu to nepovedlo, a tak musel přidat na síle. Nakonec se mu podařilo všechny tři svazky odfouknout. Lidé se snažili vítr dohonit a svá díla si vzít zpátky, ale on s nimi neměl slitování. Pracně vyrobené svazky jim opět odnesl.

Nezbývalo, než aby si Adam opět začal lámat hlavu. Zatímco si lidé vyráběli nové papíry a zaznamenávali na ně další recepty, zážitky a obrázky, aby je svázali k sobě, Adam přemýšlel. Nakonec vyrobil na svázané listy pevné desky. S těmi už vítr jen tak nepohnul.

Díky Adamovi a jeho nápadům vznikla první knížka. Lidem se to tak zalíbilo, že začali vyrábět další a další knížky. Dnes už jich je na světě tolik, že by se ani nedaly spočítat.